

מסרים לכלל...

בעריכת הרב נחום גמליאל

לקח מהפרשה,

'איש כפי עבודתו' (ז' ה')

אני מכיר יהודי תלמיד חכם, שמתוך שמונת ילדיו רק שלשה בריאים, ואילו כל חמשת האחרים הם חולים קשים, וצריך לטפל בהם ללא הפוגה לאורך כל היממה. מי שמתבונן בו ובצורה שהוא מטפל בילדיו החולים, יוצא מגדרו בהתפעלות רבתי. מסירותו המופלאה והאהובה שהוא מעניק לילדים אלה, הם בגדר הבלתי נמצא, עד שממש אי אפשר לתאר זאת במילים!

למרות כל הקשיים האופפים אותו ואת משפחתו מכל עבר, וחרף כל מה שעובר עליו, מוצאים אותו תמיד במצב רוח מרומם. החיוך אינו מש מעל פניו, ולעולם הוא אינו מאבד את מנוחת הנפש שלו. הוא הולך עם הילדים בנחת ובסבלנות אין קץ, מאזין להם ומסייע בידם בכל מה שרק אפשר.

ניגשתי אליו פעם וביקשתי שיספר לי איך הוא מצליח לעשות זאת, ומה הסוד בהתנהגותו המיוחדת? והוא השיב לי במשפט כל כך קולע ותמציתי ובפשטות כה מופלאה, שחובה עלינו לחרוט את הדברים על לוח ליבנו.

'אני משנן לעצמי כמה פעמים ביום שאחת המטרות העיקריות שלשמן באתי לעולם הזה היא לטפל בחמשת הילדים החולים שלי. זה תפקידי בעולם, ולשם כך הקדוש ברוך הוא נותן לי חיים. את שלשת הילדים האחרים הבריאים נותן לי הקדוש ברוך הוא כדי שאשאב מהם את הכוח והשמחה, את הדלק והתמריצים להמשיך ולטפל בילדים החולים'. אה! איזה משפטים חכמים! משפטי אמונה כזוהר הרקיע מזהירים! אמונה זכה וטהורה והביטוי המעשי ביותר לכל מאי דעביד רחמנא לטב עביד. (כל מה שעושה ה' הכול לטובה...)

לזיווג הגון

נאור בן תמר / יובל בן זכריה / שי בן אברם / ידידה בת בתיה
שמואל בן עליזה / אודליה יונה בת מרים/טל בן בתיה

פינת ההלכה

הפרשת תרומות ומעשרות / המשך

א: אסור להפריש תרומות ומעשרות בשבת.

ב: מי שמתארח בשבת אצל מי שלא מקפיד על הפרשת תרומות ומעשרות, יכול לומר את נוסח ההפרשה

המצורף ביום שישי ובשבת להוציא ממה שלקח לצלחת אחוז וקצת מכל מין ולומר שוב בשבת את נוסח

ההפרשה הרגיל (שנכתב בעלון של שבוע שעבר).

ג: אפשר להשתמש בנוסח המצורף גם במקרה שקונים אבטיח או פרי גדול ואי אפשר לחתוך ממנו לפני

שבת מפני שזה יקלקל את שאר הפרי.

היותר מאחד ממאה שאני עתיד להפריש הרי הוא תרומה גדולה בצד צפון (כל מין על מינו).
האחד ממאה שאפריש ועוד תשעה חלקים כמותו בצד צפון של המצרכים (כל מין על מינו)
יהיה הוא מעשר ראשון.

אותו אחד ממאה שאעשה מעשר ראשון יהיה תרומת מעשר (כל מין על מינו),
ומעשר שני יהיה בדרומם של המצרכים. (ואם צריך מעשר עני מעשר עני בדרומם)
מעשר שני שאפריש וחומשו יהיה מחולל על שווה פרוטה במטבע שייחדתי לחילול מעשר שני.

ליראת שמים

יהונתן בן שלום / נהוראי בן נאווה / מלאכי בן נאווה / ידידה בן נאווה
נאווה בת מרים / טוהר בת נאווה / נעמה בת נאווה / אחיה בן נאווה

מתי צריך לפנות לאבחון / חלק ה'

בשבוע שעבר ציינו שילדים הזקוקים לאבחון יאובחנו בדרך כלל באבחון הנקרא T.O.V.A (טוב"ה). התבקשתי להרחיב קצת על אבחון זה.

ובכן, המבחן נעשה כאמור במחשב. הילד נדרש במשך כחצי שעה לעקוב אחרי נקודות מהבהבות על המסך, ובכל פעם שמופיעה נקודה כזו עליו ללחוץ על מקש כל שהוא. בשתי הדקות הראשונות של האבחון זה עדיין נסבל, אבל אחר כך מדובר במשימה משעממת ומעייפת, ילדים רגילים מצליחים להתגבר על השעמום ועומדים במשימה.

אך ילדים הלוקים בבעיית קשב וריכוז, שוכחים להקיש על המקש כשמופיעה הנקודה, או שמקישים בלי קשר לנקודת האור. בשלב הבא הילד מקבל ריטלין, ועושים שוב את הבדיקה אחרי נטילת הכדור. בדרך כלל רואים שיפור ניכר בתפקוד אחרי נטילת הכדור.

שבת שלום שושנה

סיפור לשבת

מצווה שלא לומר

בעירו של הצדיק רבי ישׂראל מויז'ניץ, בעל 'אהבת ישׂראל', התגוררה אלמנה עניה, מטפלת בילדים רבים. נוסף על העני והמחסור, הותיר לה בעלה חובות גדולים. מדי יום היו הנושים מתדפקים על דלת ביתה והיא נאלצה לדחותם בלך-ושוב. במיוחד רבה היתה דאגתה בשל הלואה בנקאית גדולה שנטל בעלה כדי לרכש את דירת מגוריהם. באשר קנו את הבית היתה השמחה רבה, על שהצליחו סוף-סוף לצאת ממעגל דמי השכירות הבלתי-נגמרים ולהגיע לבית משלהם; אך עתה היה נטל ההלוואה כבד, כבד מאוד לכתפייה הדלות והשחוחות.

לאחר מות בעלה התחשב הבנק באלמנה, בהעניקו לה פסק-זמן קצר להתארגנות לתשלום החוב, אוּלם פסק-הזמן גם והצקותיהם של שליחי הבנק נעשו תכופות יותר ויותר. לפני ימים אחדים שמעה האלמנה מפיו של השליח דברים ברורים ובוטים, ולפיהם, אם לא תעלה במהרה על מסלול התשלומים שנקבע מראש, תתבע למשפט ולבסוף אף תסלק מן הבית. בצר לה פנתה האלמנה לצדיק מויז'ניץ ובדמעות בקשה את סעדו. הקשיב לה הצדיק ולבו התפוצ מצער וכאב. בתם דבריה נחמה במלות תקנה ובטחון בה' והבטיח לסייע לה ככל יכלתו.

מנהג היה לו לרבי ישׂראל, לטייל בכל יום אחר-הצהריים בלונת שמשו. לטיול היה מסלול קבוע, שכמעט מעולם לא השתנה. הוא היה פוסע אל מחוץ לעיר ופונה לעבר השדות המוריקים. שם, באויר הצח של הטבע, צועד היה דומם והשמש פוסע מאחור, שומר את צעדיו. במקום זה היה מתנחד עם קונו ועם מחשבותיו. באותו יום סטה לפתע הצדיק מן המסלול הקבוע. כשהגיע לפאתי העיר, לא פנה כהרגלו אל השדות המוריקים, אלא דוקא בפיון ההפוך. התפלא השמש, אך לא אמר מלה. הצדיק נכנס חזרה אל תוך העיר, אל אזור המגורים היקרתי שלה.

הוא נעצר ליד בית רחב-ידיים ומפאר, שגגה מטפחת מקיפה אותו. כשהתקרבו אל שער החצר, ראה השמש כי מתנוסס עליו שמו של הבנקאי היהודי העשיר. אוּלם סבת בואו של הרבי לבית הבנקאי, אשר השתנד לחוגי המשפילים והיה מנתק לחלוטין מחיי הקהלה היהודית בעיר, נותרה בעיניו כחידה. הבנקאי העשיר הצליח להסוות ברב פשרון את התדהמה שאפפה אותו למראהו של הצדיק על מפתן ביתו. הוא קבלו בכבוד רב והזמינו להכנס לטרקלין הבית. ישב הצדיק ולא הוציא הנה מפיו. הוא סקר בשלנו את הבית ושמר על שתיקתו. בתחלה חש המארח כי בלתי-מנמס יהיה לשאל את הצדיק לסבת בואו. הוא הניח שהצדיק יעשה זאת בנימתו. ואולם כשחלפו דקות של דומיה מכבידה, העז לשאל את הצדיק לפשר בואו. "אל לך. הנח לי ולטעמי השמורים עממי", אמר הצדיק, שבאותו רגע קם ממקומו והושיט לבנקאי יד לפרדה.

זה כבר היה יותר מדי בשביל המארח העשיר. "מה זאת אומרת?", שאל, ספק נבדך ספק נעלב, "סתם כך לבוא וללכת?! וכי לחנם הטרתי עצמו הרבי עד ביתי, רק כדי לשבת כאן דקות מספר ואז לקום וללכת?! "חלילה", חנך הצדיק, "באתי לכאן לקים מצוה גדולה וחשובה". "איזו מצוה?", השתומם הבנקאי. "הכמינו זכרונו-לברכה אומרים, כי 'כשם שמצוה לומר דבר הנשמע, כך מצוה שלא לומר דבר שאינו נשמע'. ובכן, בתחלה סברתי לבקשך דבר-מה, בתקנה שתענה לבקשה. בכך הייתי מקים את חלקו הראשון של מאמר חז"ל וזוכה במצוה. אך לבסוף געור בי החשש שמא לא תענה לבקשתי, ולפיכך בחרתי לקים את חלקו השני של מאמר חז"ל. וגם זה, כאמור, מצוה..."

כעת גברה סקרנותו של הבנקאי שבעתיים. הוא ממש התחנן לפני הצדיק שיאמר לו את דבריו. לבסוף נאות הצדיק: "הבקר בקרה אותי אלמנה פלונית ובבכי קורע-לב ספרה לי על חובותיה הרבים, ובכלל זה החוב לבנק שבהנהלתך, בעבור הבית שרכש בעלה לפני שנים אחדות. ודאי ידועה לך אזהרת התורה שלא לענות יתום ואלמנה. באתי אפוא לבקשך למחוק לאמללה את חוביה".

למשמע הדברים נאלם פיו של הבנקאי. "ביצד אוכל לומר לה על החוב, הלוא אין זה חוב פרטי שלי, אלא חוב לבנק!"

"ובכן, רואה אני כי בכוח הכשלתני ומנעת ממני מצוה. הלוא אמרתי לך כי לא תשמע לדבריי", הגיב הצדיק וכבר פנה לעבר הדלת. לפתע אחרו בבנקאי תזוזית והוא החל לפסע בטרקלין אנה ואנה, כחיה בסוגר. נראה היה כי מאבק עז מתחולל בקרבו. הוא הביט בצדיק העומד לצאת מביתו ואז, רגע לפני שנעלמה כליל דמותו של הצדיק מעיניו, התעורר לפתע הניצוץ שבבלבו: "רביי!", קרא, "מותר אני לה. חובותיה של האלמנה מחוקים, מחוקים!"

... (תורתך שעשועי) שבת שלום!